

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS ŠIAULIŲ APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2026 m. rugpjūčio 7 d. Nr. 21RE3-324 (AG3-257/25-2026)
Šiauliai

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Šiaulių apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Giedriaus Jakubėno (posėdžio pirmininkas), Vaidos Jokubauskaitės (pranešėja) ir Svetlanos Sinkevičienės, sekretoriaujant Ingridai Mačiulienei, dalyvaujant pareiškėjos X. Y. atstovui advokatui R. R., atsakovės Šiaulių miesto savivaldybės administracijos atstovei S. B.,

Komisijos posėdyje žodinio proceso tvarka nuotolinio ryšio priemonėmis išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjos X. Y. skundą atsakovei Šiaulių miesto savivaldybės administracijai dėl sprendimų panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėja X. Y. (toliau – ir pareiškėja) Komisijai pateiktu skundu „<...> dėl Šiaulių miesto savivaldybės administracijos Socialinių išmokų ir kompensacijų skyriaus 2026 m. birželio 2 d. sprendimų Nr. 13799, Nr. 13806, Nr. 6280 bei 2026 m. gegužės 31 d. sprendimo Nr. 3122 panaikinimo“ (toliau – skundas, b. l. 1-8) prašo panaikinti Šiaulių miesto savivaldybės administracijos (toliau – ir atsakovė arba Administracija) Socialinių išmokų ir kompensacijų skyriaus (toliau – Skyrius) 2026 m. birželio 2 d. sprendimus Nr. 13799 „Dėl socialinės pašalpos skyrimo“, Nr. 13806 „Dėl periodinės pašalpos skyrimo“ ir Nr. 6280 „Dėl kompensacijų skaičiavimo nutraukimo“ bei 2026 m. gegužės 31 d. sprendimą Nr. 3122 „Dėl permokos nustatymo“ (toliau visi kartu – ir Sprendimai), kuriais jai buvo atsisakyta skirti socialinę pašalpą ir periodinę pašalpą, nutrauktas būsto šildymo ir vandens išlaidų kompensacijų skaičiavimas bei nustatyta [duomenys neskelbtini] Eur socialinės pašalpos permoka. Pareiškėja taip pat prašo įpareigoti Administraciją iš naujo išnagrinėti jos prašymus dėl socialinės paramos, visapusiškai įvertinant visas reikšmingas faktines aplinkybes.

Skunde nurodoma, kad 2025 m. rugpjūčio 7 d. pareiškėja Indijos Respublikoje sudarė santuoką su Indijos Respublikos piliečiu X. X. Pareiškėjos teigimu, būtent šis santuokos faktas tapo pagrindine ir faktiškai vienintele aplinkybe, kuria atsakovė grindė ginčijamus sprendimus. Pareiškėja nurodo, kad Savivaldybės administracija padarė išvadą, jog nuo santuokos sudarymo momento jos sutuoktinis laikytinas bendrai gyvenančiu asmeniu, todėl vertinant teisę į piniginę socialinę paramą turėjo būti atsižvelgiama ir į jo teisinę bei faktinę padėtį. Atsakovui konstatavus, kad sutuoktinis neatitinka Lietuvos Respublikos piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatyme (toliau – Paramos įstatymas) nustatytų sąlygų, buvo nuspręsta pareiškėjai neskirti socialinės paramos ir perskaiciuoti anksčiau suteiktą paramą.

Pareiškėja su tokiu vertinimu nesutinka ir tvirtina, kad jis neatitinka tikrosios faktinės situacijos. Skunde aiškinama, kad po santuokos sudarymo sutuoktinis nė karto neatvyko į Lietuvos Respubliką, niekada joje negyveno, neturėjo deklaruotos gyvenamosios vietos ir nebuvo gavęs leidimo gyventi Lietuvoje. Pareiškėjos teigimu, tik 2026 m. balandžio mėnesį sutuoktinis kreipėsi dėl leidimo laikinai gyventi Lietuvoje išdavimo, tačiau iki skundo pateikimo dienos sprendimas dėl tokio

leidimo nebuvo priimtas. Dėl to pareiškėja laikosi pozicijos, kad visą laikotarpį, už kurį buvo atliktas socialinės paramos perskaičiavimas ir nustatyta permoka, sutuoktinis faktiškai gyveno Indijoje.

Pareiškėja nurodo, kad po santuokos sudarymo tarp jos ir sutuoktinio nebuvo susiklostę faktiniai bendrai gyvenančių asmenų santykiai. Ji teigia, kad jie negyveno viename būste, nevedė bendro namų ūkio, neturėjo bendro biudžeto, bendrų pajamų ar bendrų išlaidų. Skunde akcentuojama, kad sutuoktinis neprišidėjo prie pareiškėjos ar jos vaikų išlaikymo, nepervedė jai piniginių lėšų ir kitaip materialiai nerėmė šeimos. Pareiškėja taip pat pažymi, kad nė vienas jos vaikas nėra sutuoktinio vaikas ir kad pastarasis niekada neprišidė vaikų išlaikymo pareigų. Šiomis aplinkybėmis pareiškėja grindžia teiginį, jog jos materialinė padėtis po santuokos sudarymo visiškai nepasikeitė, o visos socialinės paramos gavimui reikšmingos aplinkybės išliko tokios pačios kaip ir iki santuokos sudarymo.

Pareiškėja taip pat nesutinka su atsakovės išvada, kad ji laiku nepranešė apie santuokos sudarymą ir dėl to pateikė neteisingus duomenis, kurių pagrindu buvo išmokėta socialinė parama. Skunde nurodoma, kad kreipiantis dėl socialinės paramos pratęsimo Skyriui buvo pateikti išsamūs paaiškinimai apie faktinę situaciją. Pareiškėja teigia paaiškinusi, kad jos sutuoktinis gyvena Indijoje, nėra atvykęs į Lietuvą, nėra deklaravęs joje gyvenamosios vietos, neturi leidimo gyventi Lietuvoje, neprišideda prie šeimos išlaikymo ir su pareiškėja neveda bendro ūkio. Pareiškėjos teigimu, analogiška informacija ne kartą buvo teikiama ir elektroniniu paštu, tačiau atsakovė šių paaiškinimų nevertino ir ginčijamuose Sprendimuose nepateikė motyvų, kodėl jais nesivadovavo.

Skunde pareiškėja kvestionuoja ir administracinės procedūros teisėtumą. Pareiškėja mano, kad Administracija neįvykdė jai tenkančios pareigos išsamiai ir objektyviai ištirti visas bylai reikšmingas aplinkybes. Pareiškėjos vertinimu, atsakovė neanalizavo, ar sutuoktinis gyvena Lietuvoje, ar yra joje gyvenęs, ar turi teisę gyventi Lietuvos Respublikoje, ar tarp sutuoktinių egzistuoja bendras ūkis, bendras šeimos biudžetas ir tarpusavio išlaikymo santykiai. Taip pat nebuvo vertinama, ar po santuokos sudarymo faktiškai pasikeitė pareiškėjos materialinė padėtis. Pareiškėjos nuomone, būtent šios aplinkybės buvo esminės sprendžiant dėl jos teisės į socialinę paramą, tačiau jos nebuvo tinkamai ištirtos.

Pareiškėja teigia, kad atsakovas pažeidė Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatyme (toliau – VAI) įtvirtintus teisėtumo, objektyvumo, išsamumo, proporcingumo ir gero administravimo principus. Jos vertinimu, institucija apsiribojo formaliu civilinės būklės fakto konstatavimu ir nevertino tikrosios pareiškėjos socialinės bei ekonominės situacijos. Skunde pažymima, kad administracinis sprendimas negali būti grindžiamas vien prielaidomis ar formaliais registrais, neanalizuojant realių gyvenimo aplinkybių ir nevertinant pareiškėjo pateiktų duomenų. Pareiškėja mano, kad vien santuokos faktas savaime neįrodo bendro gyvenimo, bendrų pajamų ar pagerėjusios materialinės padėties, todėl negali būti pakankamas pagrindas atsisakyti skirti socialinę paramą.

Skunde taip pat teigiama, kad atsakovas neįvykdė pareigos surinkti pakankamai duomenų ir įrodymų. Pareiškėja nurodo, kad kilus abejonų dėl jos pateiktos informacijos, Administracija galėjo pareikalauti banko sąskaitų išrašų, kreiptis į Migracijos departamentą dėl duomenų apie sutuoktinio atvykimą į Lietuvą ar jo teisinį statusą, taip pat atlikti kitus veiksmus, reikalingus tikrosioms aplinkybėms nustatyti. Pareiškėjos teigimu, tokių veiksmų nebuvo imtasi, todėl sprendimai buvo priimti neturint pakankamo faktinio pagrindo.

Pareiškėja nesutinka ir su atsakovės taikytu Paramos įstatymo nuostatų aiškinimu. Ji teigia, kad socialinės paramos paskirtis yra įvertinti realų asmens ar šeimos poreikį valstybės paramai, todėl turi būti vertinama faktinė materialinė padėtis, šeimos pajamos, bendro ūkio egzistavimas ir tarpusavio išlaikymo santykiai. Pareiškėjos nuomone, atsakovė šias nuostatas taikė vien formaliai, socialinės paramos teisę siedama tik su santuokos faktu ir neatsižvelgdama į tai, kad jos sutuoktinis gyvena kitoje valstybėje, nėra Lietuvos Respublikos gyventojas, nedalyvauja Lietuvos darbo rinkoje ir socialinės apsaugos sistemoje bei faktiškai neprišideda prie šeimos išlaikymo.

Skunde atskirai pasisakoma dėl ginčijamo 2026 m. gegužės 31 d. sprendimo Nr. 3122, kuriuo nustatyta [duomenys neskelbtini] Eur socialinės pašalpos permoka. Pareiškėja pažymi, kad šis sprendimas yra tiesiogiai susijęs su atsakovės išvada, jog pareiškėja neturėjo teisės gauti socialinės

paramos po santuokos sudarymo. Pareiškėjos teigimu, kadangi ši išvada yra nepagrįsta ir paremta neištirtomis faktinėmis aplinkybėmis, nėra pakankamo teisinio pagrindo konstatuoti socialinės pašalpos permoką ir reikalauti grąžinti daugiau kaip dviejų tūkstančių eurų sumą. Be to, pareiškėja nurodo, kad prieš priimant tokio pobūdžio sprendimą institucija turėjo itin kruopščiai įvertinti visas reikšmingas aplinkybes bei pašalinti visas pagrįstas abejones dėl faktinės situacijos.

Pareiškėja remiasi proporcingumo principu ir nurodo, kad Administracijos formalus rėmimasis santuokos sudarymo faktu lėmė itin reikšmingas teises pasekmes: socialinės ir periodinės pašalpos neskyrimą, kompensacijų mokėjimo nutraukimą bei pareigą grąžinti [duomenys neskelbtini] Eur išmokų. Pareiškėjos vertinimu, atsakovė neįrodė, kad po santuokos sudarymo jos ekonominė situacija pagerėjo ar jos poreikis socialinei paramai sumažėjo, todėl pritaikytos teisinės pasekmės yra neproporcingos nustatytoms aplinkybėms.

Be to, pareiškėja teigia veikusi sąžiningai ir bendradarbiavusi su administravimo subjektu. Ji nurodo, kad neslėpė santuokos sudarymo fakto, pateikė santuoką patvirtinančius dokumentus, teikė paaiškinimus bei atsakė į institucijos paklausimus. Pareiškėjos vertinimu, byloje nėra surinkta duomenų, kurie leistų daryti išvadą, kad ji sąmoningai siekė suklaidinti Administraciją ar neteisėtai gauti piniginę socialinę paramą. Priešingai, jos nuomone, bylos medžiaga patvirtina aktyvų bendradarbiavimą su institucija ir siekį paaiškinti visas reikšmingas aplinkybes.

Apibendrindama pareiškėja teigia, kad Administracija netinkamai taikė Paramos įstatymo nuostatas, neįvykdė pareigos visapusiškai ištirti faktines aplinkybes, neįvertino jos pateiktų paaiškinimų, nepašalino abejonių dėl tikrosios situacijos ir priėmė nepakankamai motyvuotus administracinius sprendimus. Pareiškėjos nuomone, byloje nėra objektyvių duomenų, patvirtinančių, kad po santuokos sudarymo atsirado bendras ūkis, bendras biudžetas, pagerėjo jos materialinė padėtis ar kad sutuoktinis prisidėjo prie jos ir jos vaikų išlaikymo. Dėl šių priežasčių ji prašo Komisijos panaikinti ginčijamus sprendimus ir įpareigoti Administraciją iš naujo išnagrinėti jos prašymus dėl socialinės paramos.

Atsakovė atsiliepimu su skundu sutinka iš dalies.

Atsiliepime (b. l. 26-30) atsakovė prašo atmesti pareiškėjos reikalavimus dėl Skyriaus 2026 m. gegužės 31 d. sprendimo Nr. 3122 „Dėl permokos nustatymo“, 2026 m. birželio 2 d. sprendimo Nr. 13799 „Dėl socialinės pašalpos neskyrimo“ ir 2026 m. birželio 2 d. sprendimo Nr. 6280 „Dėl kompensacijos skaičiavimo nutraukimo“ panaikinimo, kadangi šie sprendimai buvo priimti vadovaujantis Paramos įstatymo nuostatomis ir remiantis pareiškėjos pateiktais duomenimis bei jos neįvykdytomis pareigomis. Tačiau atsakovė pripažįsta, kad priimant 2026 m. birželio 2 d. sprendimą Nr. 13806 „Dėl periodinės pašalpos neskyrimo“ buvo padarytas procedūrinis pažeidimas, todėl sutinka su reikalavimu šį sprendimą panaikinti ir pareiškėjos prašymą dėl periodinės pašalpos išnagrinėti iš naujo.

Atsiliepime pateikiamas ginčo faktinių aplinkybių aprašymas. Nurodoma, kad pareiškėja 2026 m. gegužės 6 d. Skyriui pateikė 2 (du) prašymus: 2026 m. gegužės 6 d. prašymą-paraišką piniginei socialinei paramai gauti (kai kreipiamasi pirmą kartą arba pasikeičia anksčiau pateikti duomenys, arba praėjo 12 mėnesių po to, kai buvo pateikti duomenys apie turtą) Nr. 10037 (toliau – 2026 m. gegužės 6 d. prašymas dėl socialinės pašalpos) ir 2026 m. gegužės 6 d. prašymą dėl periodinės pašalpos skyrimo Nr. 10040.

Pareiškėja Skyriaus vedėjai pateikė 2026 m. gegužės 6 d. paaiškinimą, kuriame nurodė, jog yra susituokusi (santuoka sudaryta 2025 m. rugpjūčio 7 d.), sutuoktinis yra Indijos pilietis, kuris gyvena Indijoje. Minėtame paaiškinime pareiškėja taip pat nurodė, kad su sutuoktiniu negyvena, sutuoktinis neturi leidimo gyventi Lietuvoje, finansinės paramos iš sutuoktinio negauna, o pasisakydama dėl to kodėl apie santuokos sudarymą neinformavo Skyriaus, nurodė, jog tarėsi su teisininku.

Nurodoma, kad minėti pareiškėjos prašymai buvo priimti, o pareiškėjai įteiktas Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro 2005 m. birželio 27 d. įsakymu Nr. A1-183 „Dėl kai kurių socialinei paramai gauti reikalingų formų patvirtinimo“ patvirtintos prašymo nustatytos formos (SP-4) informacinis lapelis, kuriame buvo nurodyti nepateikti (trūkstami) dokumentai:

santuokos sudarymo įrašo kopija, duomenys apie sutuoktinio darbinę veiklą (užimtumą) ir gautas ar gaunamas pajamas.

Pareiškėja 2026 m. gegužės 8 d. elektroniniu laišku Skyriaus paprašė pakartotinai priminti už kurį laikotarpį turi pateikti duomenys apie sutuoktinio gautas pajamas. Skyriaus vyr. specialistė G. S. 2026 m. gegužės 8 d. elektroniniu paštu [*duomenys neskelbtini*] pateikė prašomą informaciją ir paaiškino, kad, vadovaujantis Paramos įstatymo 17 straipsnio 1 dalies 22 punktu, į pajamas įtraukiamos ir gautos dovanos, paveldėtos arba kitos faktiškai gaunamos piniginės lėšos (išskyrus piniginių lėšų dalį, gautą per laikotarpį, už kurį pajamos apskaičiuojamos, neviršijančią 1 valstybės remiamų pajamų dydžio, ir pinigines lėšas, kuriomis kompensuojamos patirtos ir dokumentais pagrįstos su visuomenei naudinga veikla (savanoriška veikla ir pan.) susijusios išlaidos, ir labdarą piniginėmis lėšomis).

Atsakovė teigia, kad pareiškėja trūkstamų duomenų nepateikė, todėl Skyriaus vyr. specialistė G. S. 2026 m. gegužės 25 d. elektroniniu laišku pakartotinai pareiškėjos paprašė pateikti trūkstamą informaciją ir dokumentus. Pareiškėja 2026 m. gegužės 25 d. elektroniniu paštu pateikė santuokos sudarymo įrašo kopiją, tačiau duomenų apie sutuoktinio gautas ir (ar) gaunamas pajamas nepateikė. Pareiškėja nurodė, jog sutuoktinis pažymų apie pajamas negauna ir niekur nedirba.

Anot atsakovės, Skyriaus vyr. specialistė G. S. pareiškėjai 2026 m. gegužės 26 d. elektroniniu laišku pateikė informaciją apie susidariusią situaciją bei dar kartą paprašė pateikti trūkstamą informaciją ir dokumentus.

Atsakovė nurodo, kad pareiškėja 2026 m. gegužės 26 d., 2026 m. gegužės 28 d. ir 2026 m. birželio 1 d. elektroniniais laiškais nurodė, kad ji su sutuoktiniu bendro ūkio neveda, kad sutuoktinis niekur nedirba, o pažymų, dėl gaunamų pajamų jam niekas neišduoda. Taip pat nurodė, kad sutuoktinis nėra registruotas jokioje darbo paieškos agentūroje, darbingumo lygis jam nenustatytas.

Skyrius, priėmęs skundžiamus sprendimus, 2026 m. birželio 3 d. raštu Nr. SSP-2395 „Dėl socialinės pašalpos ir periodinės pašalpos neskyrimo bei susidariusios permokos“ juos pateikė pareiškėjai.

Atsakovė nesutinka su pareiškėjos argumentais, kad ginčijami sprendimai buvo pagrįsti vien formaliu santuokos sudarymo faktu, ir teigia, jog sprendimai buvo priimti taikant Paramos įstatymo nuostatas bei vertinant pareiškėjos teisinę padėtį pagal šiame įstatyme nustatytus kriterijus.

Atsakovė nurodo, kad pareiškėjos 2026 m. gegužės 6 d. prašymas dėl socialinės pašalpos turėjo būti nagrinėjamas vadovaujantis iki 2026 m. gegužės 31 d. galiojusia Paramos įstatymo redakcija. Atsakovės vertinimu, nagrinėjant pareiškėjos teisę į socialinę paramą esminę reikšmę turėjo šio įstatymo 2 straipsnio nuostatos, reglamentuojančios bendrai gyvenančių asmenų ir vieno gyvenančio asmens sąvokas.

Atsakovė pažymi, kad pagal Paramos įstatymo 2 straipsnio 2 dalį bendrai gyvenančiais asmenimis laikomi sutuoktiniai ir jų vaikai. Jos nuomone, įstatymo leidėjas tokią asmenų grupę apibrėžė formaliais teisiniais ryšiais, o ne faktinio gyvenimo kartu kriterijumi. Todėl vien aplinkybės, kad pareiškėjos sutuoktinis gyvena Indijoje, nėra atvykęs į Lietuvą, neturi leidimo gyventi Lietuvos Respublikoje, nedeklaravo gyvenamosios vietos Lietuvoje ar neveda bendro ūkio su pareiškėja, savaime nepaneigia jo, kaip bendrai gyvenančio asmens, statuso Paramos įstatymo prasme.

Atsakovė remiasi Paramos įstatymo 2 straipsnio 15 dalimi, reglamentuojančia vieno gyvenančio asmens sąvoką. Atsakovės teigimu, vienu gyvenančiu asmeniu gali būti laikomas tik nesusituokęs asmuo arba susituokęs asmuo, kurio gyvenimas skyrium yra patvirtintas teismo sprendimu. Kadangi pareiškėja nepateikė duomenų, kad jos ir sutuoktinio gyvenimas skyrium būtų nustatytas teismo tvarka, ji negalėjo būti laikoma vienu gyvenančiu asmeniu. Dėl šios priežasties Skyrius, atsakovės vertinimu, pagrįstai laikė pareiškėją bendrai gyvenančiu asmeniu ir jos teisę į socialinę paramą vertino kartu su sutuoktinio padėtimi.

Grįsdama savo poziciją atsakovė remiasi ir Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 3.27 straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatomis. Atsakovė pažymi, kad pagal šias normas sutuoktiniai turi pareigą būti vienas kitam lojalūs, vienas kitą remti morališkai ir materialiai bei pagal galimybes prisidėti prie šeimos poreikių tenkinimo. Atsakovės nuomone, tol, kol nėra teismo sprendimo dėl gyvenimo skyrium (separacijos) ar santuokos nutraukimo, preziumuojama, jog sutuoktinių tarpusavio teisės ir

pareigos egzistuoja. Dėl to, sprendžiant socialinės paramos klausimus, negalima visiškai ignoruoti vieno iš sutuoktinių situacijos vien todėl, kad jis gyvena užsienyje ar faktiškai negyvena kartu su kitu sutuoktiniu.

Atsakovė taip pat nurodo, kad pagal Paramos įstatymo 6 straipsnį teisė į socialinę pašalpą atsiranda tik tada, kai tenkinamos visos šiame įstatyme nustatytos sąlygos. Viena iš privalomų sąlygų yra ta, kad kiekvienas pilnametis bendrai gyvenantis asmuo atitiktų bent vieną Paramos įstatymo 8 straipsnyje nustatytą kriterijų, kuriam esant bendrai gyvenantys asmenys turi teisę į piniginę socialinę paramą.

Atsakovė pažymi, kad nagrinėjant pareiškėjos prašymą buvo būtina nustatyti ne tik jos pačios, bet ir jos sutuoktinio atitiktį Paramos įstatymo 8 straipsnio reikalavimams. Dėl šios priežasties Skyrius prašė pateikti informaciją apie sutuoktinio užimtumą, pajamas, registraciją darbo paieškos institucijose, darbingumo statusą bei kitas aplinkybes, galinčias turėti reikšmės jo teisei į piniginę socialinę paramą įvertinti.

Atsakovė nurodo, kad pareiškėja pateikė paaiškinimus, jog jos sutuoktinis nedirba, nėra registruotas jokioje darbo paieškos institucijoje, jam nėra nustatytas darbingumo lygis, jis neslaugo kitų asmenų ir nėra gavęs leidimo gyventi Lietuvoje, tačiau, atsakovės nuomone, vien šie pareiškėjos paaiškinimai nepatvirtino, kad sutuoktinis atitinka bent vieną Paramos įstatymo 8 straipsnyje nustatytą sąlygą. Kadangi atitinkamų dokumentų ar kitų duomenų nepateikta, Skyrius neturėjo pagrindo konstatuoti, kad visos teisės į socialinę pašalpą atsiradimo sąlygos yra įvykdytos.

Atsakovė taip pat remiasi Paramos įstatymo 20 straipsnio 2 dalimi, kurioje nustatyta, kad asmuo, kreipdamasis dėl piniginės socialinės paramos, privalo pateikti duomenis apie save ir bendrai gyvenančius asmenis, jų veiklos pobūdį, turimą turtą, pajamas bei kitą piniginei socialinei paramai gauti būtiną informaciją. Atsakovės vertinimu, šioje normoje nustatyta imperatyvi pareiga pateikti informaciją apie visus bendrai gyvenančius asmenis, įskaitant ir sutuoktinį, nepaisant jo gyvenamosios vietos ar pilietybės.

Atsakovė laikosi pozicijos, kad pareiškėja šios pareigos tinkamai neįvykdė, nes nepateikė visų duomenų, reikalingų sutuoktinio situacijai įvertinti. Dėl to, atsakovės teigimu, nebuvo įmanoma nustatyti, ar bendrai gyvenančių asmenų grupė atitinka visas socialinės pašalpos skyrimo sąlygas.

Atsiliepime taip pat akcentuojama, kad socialinės paramos gavėjai turi ne tik teisę kreiptis dėl paramos, bet ir pareigą pateikti visą bei teisingą informaciją ir pranešti apie teisę į paramą galinčius paveikti pasikeitimus. Šiuo aspektu atsakovė remiasi Paramos įstatymo 25 straipsnio 2 ir 3 punktais, kurie įpareigoja paramą gaunančius asmenis pateikti visą ir teisingą informaciją bei per vieną mėnesį informuoti apie materialinės padėties ar kitų reikšmingų aplinkybių pasikeitimus.

Atsakovė nurodo, kad pareiškėja santuoką sudarė 2025 m. rugpjūčio 7 d., tačiau apie šią aplinkybę Skyrius neinformavo. Priešingai, 2025 m. rugpjūčio 20 d. pateikdama prašymą dėl socialinės pašalpos ji patvirtino, kad anksčiau pateikta informacija nepasikeitė. Atsakovė pažymi, kad analogiškai patvirtinimai buvo teikiami ir vėlesniuose prašymuose dėl socialinės paramos, pateiktuose 2025 m. lapkričio 25 d. ir 2026 m. vasario 27 d. Atsakovės nuomone, šios aplinkybės patvirtina, jog pareiškėja nevykdė pareigos laiku pranešti apie šeiminės padėties pasikeitimą.

Atsakovė teigia, kad būtent ši aplinkybė sudarė pagrindą taikyti Paramos įstatymo 23 straipsnio 2 dalies 2 punktą, pagal kurį savivaldybės administracija turi teisę neteikti ar nutraukti piniginės socialinės paramos teikimą, kai asmuo nevykdo Paramos įstatymo 25 straipsnyje nustatytų pareigų. Vadovaudamasis šia nuostata Skyrius priėmė 2026 m. birželio 2 d. sprendimą Nr. 6280 dėl kompensacijų skaičiavimo nutraukimo.

Be to, atsakovė remiasi Paramos įstatymo 26 straipsnio 1 dalimi, kurioje nustatyta pareiga grąžinti neteisėtai gautą piniginę socialinę paramą tais atvejais, kai asmuo kreipdamasis pateikė neteisėtus duomenis arba nepranešė apie aplinkybes, turinčias reikšmės teisei į paramą ar jos dydžiui. Atsakovės vertinimu, pareiškėjos nepranešimas apie santuokos sudarymą lėmė tai, kad socialinė parama buvo toliau mokama jai kaip vienam gyvenančiam asmeniui, nors jos teisinė padėtis buvo pasikeitusi. Dėl šios priežasties 2026 m. gegužės 31 d. sprendimu Nr. 3122 buvo konstatuota [duomenys neskelbtini] Eur piniginės socialinės paramos permoka.

Apibendrinama savo poziciją atsakovė teigia, kad socialinės pašalpos neskyrimas, kompensacijų skaičiavimo nutraukimas ir permokos nustatymas buvo grindžiami ne vien santuokos sudarymo faktu. Atsakovės vertinimu, šie sprendimai buvo priimti taikant Paramos įstatyme įtvirtintą bendrai gyvenančių asmenų sampratą, vertinant pareiškėjos pareigą pateikti duomenis apie sutuoktinį ir atsižvelgiant į tai, kad ji laiku nepranešė apie pasikeitusią šeiminių padėtį bei nepateikė visų socialinės paramos skyrimui reikalingų duomenų.

Pasisakydama dėl pareiškėjos reikalavimo panaikinti Skyriaus 2026 m. birželio 2 d. sprendimą Nr. 13806 „Dėl periodinės pašalpos neskyrimo“, atsakovė su šia skundo dalimi sutinka ir pripažįsta, kad priimant šį sprendimą buvo padarytas procedūrinis pažeidimas.

Atsakovė nurodo, kad pareiškėjos 2026 m. gegužės 6 d. prašymas dėl periodinės pašalpos skyrimo Nr. 10040 turėjo būti nagrinėjamas vadovaujantis Piniginės socialinės paramos nepasiturintiems Šiaulių miesto savivaldybės gyventojams teikimo tvarkos aprašu, patvirtintu Šiaulių miesto savivaldybės tarybos 2021 m. kovo 4 d. sprendimu Nr. T-64 (toliau – Aprašas). Kadangi pareiškėja dėl periodinės pašalpos kreipėsi 2026 m. gegužės 6 d., jos prašymui buvo taikytina iki 2026 m. gegužės 31 d. galiojusi Aprašo redakcija.

Atsakovė pažymi, kad pagal Aprašo 5 punktą prašymus dėl piniginės socialinės paramos ir įvairių pašalpų skyrimo nagrinėja Šiaulių miesto savivaldybės paramos teikimo komisija (toliau – Paramos teikimo komisija), sudaryta mero potvarkiu. Būtent ši komisija yra kompetentinga institucija, kuriai suteikti įgaliojimai vertinti pareiškėjų socialinę padėtį ir priimti sprendimus dėl pašalpų skyrimo.

Atsakovė taip pat remiasi Aprašo 34 punktu, nustatančiu prašymų dėl pašalpų pateikimo ir nagrinėjimo tvarką. Pagal šią nuostatą asmuo dėl periodinės pašalpos pirmiausia kreipiasi į Skyrių, pateikia prašymą, paaiškinimus ir reikalingus dokumentus. Skyrius atlieka pirminį dokumentų administravimą, tačiau sprendimo dėl periodinės pašalpos skyrimo pats nepriima. Tokie prašymai, surinkus visus reikalingus dokumentus, turi būti teikiami svarstyti Paramos teikimo komisijai.

Atsakovė nurodo, kad pagal Aprašo 35 punktą būtent Paramos teikimo komisija priima sprendimus dėl periodinių, sąlyginių, tikslinių ir vienkartinį pašalpų skyrimo. Nurodyta komisija vertina pareiškėjų socialinę padėtį, pajamas, turtinę situaciją bei kitas reikšmingas aplinkybes ir pagal savo kompetenciją sprendžia, ar konkrečiu atveju yra pagrindas skirti pašalpą.

Atsakovė atkreipia dėmesį ir į Aprašo 35.2 papunktį, reglamentuojantį periodinės pašalpos skyrimo sąlygas. Šioje nuostatoje numatyta, kad sprendimus dėl periodinės pašalpos skyrimo priima būtent Paramos teikimo komisija. Taigi teisės aktuose aiškiai atribotos Skyriaus ir Paramos teikimo komisijos funkcijos: Skyrius administruoja prašymų priėmimą ir dokumentų surinkimą, o galutinį sprendimą dėl periodinės pašalpos skyrimo ar neskyrimo priima Paramos teikimo komisija.

Atsakovė pripažįsta, kad nagrinėjamu atveju šios procedūros nebuvo laikytasi. Pareiškėjos 2026 m. gegužės 6 d. prašymas dėl periodinės pašalpos skyrimo Nr. 10040 nebuvo perduotas svarstyti Paramos teikimo komisijai, nors pagal galiojantį teisinį reguliavimą turėjo būti nagrinėjamas būtent šios komisijos. Vietoje to sprendimą dėl periodinės pašalpos neskyrimo priėmė Skyrius.

Atsakovė pripažįsta, kad pareiškėjos prašymas dėl periodinės pašalpos buvo išnagrinėtas ne pagal Apraše nustatytą procedūrą, kadangi sprendimą priėmė Skyrius, nors pagal teisės aktus šį klausimą turėjo spręsti Paramos teikimo komisija.

Remdamasi šiomis aplinkybėmis atsakovė sutinka su pareiškėjos skundo dalies reikalavimais ir pripažįsta, kad Skyriaus 2026 m. birželio 2 d. sprendimas Nr. 13806 „Dėl periodinės pašalpos neskyrimo“ turėtų būti panaikintas. Taip pat atsakovė sutinka, kad pareiškėjos 2026 m. gegužės 6 d. prašymas dėl periodinės pašalpos skyrimo Nr. 10040 turi būti iš naujo išnagrinėtas laikantis Apraše nustatytos tvarkos, t. y. perduotas nagrinėti kompetentingai Paramos teikimo komisijai.

Skundas tenkintinas.

Ginčas šioje byloje kilo dėl Administracijos Socialinių išmokų ir kompensacijų skyriaus 2026 m. gegužės 31 d. sprendimo Nr. 3122 „Dėl permokos nustatymo“, 2026 m. birželio 2 d. sprendimų Nr. 13799 „Dėl socialinės pašalpos neskyrimo“, Nr. 13806 „Dėl periodinės pašalpos neskyrimo“ ir Nr. 6280 „Dėl kompensacijos skaičiavimo nutraukimo“ teisėtumo.

Bylos duomenimis nustatyta, kad pareiškėja 2026 m. gegužės 6 d. Administracijai pateikė prašymą-paraišką piniginei socialinei paramai gauti Nr. 10037 (b. l. 43-51) ir prašymą dėl periodinės pašalpos skyrimo Nr. 10040 (b. l. 51-52). Kartu pareiškėja pateikė paaiškinimą (b. l. 53), kuriame nurodė, kad 2025 m. rugpjūčio 7 d. sudarė santuoką su Indijos Respublikos piliečiu X. X., kuris gyvena Indijoje, neturi leidimo gyventi Lietuvos Respublikoje, su pareiškėja negyvena ir jos finansiškai neremia.

Nagrinėdama pareiškėjos prašymus, atsakovė prašė pateikti papildomus dokumentus ir informaciją, susijusią su pareiškėjos sutuoktiniu, įskaitant santuokos sudarymą patvirtinantį dokumentą, duomenis apie jo užimtumą ir pajamas. Pareiškėja pateikė santuokos sudarymo įrašo kopiją bei nurodė, kad sutuoktinis nedirba, nėra registruotas darbo paieškos institucijose, jam nenustatytas darbingumo lygis ir jis negauna pajamų patvirtinančių dokumentų.

Skyrius 2026 m. gegužės 31 d. priėmė sprendimą Nr. 3122 „Dėl permokos nustatymo“ (toliau – Sprendimas dėl permokos, b. l. 13), kuriuo nustatė [duomenys neskelbtini] Eur pinigines socialinės paramos permoką, o 2026 m. birželio 2 d. priėmė sprendimus Nr. 13799 „Dėl socialinės pašalpos neskyrimo“ (toliau – Sprendimas dėl pašalpos, b. l. 14), Nr. 13806 „Dėl periodinės pašalpos neskyrimo“ (toliau – Sprendimas dėl periodinės pašalpos, b. l. 15) ir Nr. 6280 „Dėl kompensacijos skaičiavimo nutraukimo“ (toliau – Sprendimas dėl kompensacijos, b. l. 16) (toliau visi kartu – Sprendimai).

2026 m. birželio 3 d. Skyrius, informuodamas apie priimtus Sprendimus, pateikė pareiškėjai raštą „Dėl socialinės pašalpos ir periodinės pašalpos neskyrimo bei susidariusios permokos“ (toliau – Raštas, b. l. 9-12), kurioje paaiškino savo priimtus Sprendimus.

Nesutikdama su priimtais Sprendimais, pareiškėja kreipėsi į Komisiją, nurodydama, kad po santuokos sudarymo jos faktinė socialinė ir materialinė padėtis nepasikeitė, nes sutuoktinis gyvena Indijos Respublikoje, niekada negyveno Lietuvos Respublikoje, neprišėdama prie jos ir vaikų išlaikymo, su pareiškėja neveda bendro ūkio ir nėra ją ekonomiškai remiantis asmuo. Pareiškėjos nuomone, vien santuokos sudarymo faktas negalėjo būti pakankamas pagrindas atsisakyti skirti socialinę paramą, nutraukti kompensacijų mokėjimą ir nustatyti socialinės paramos permoką.

Atsakovė su skundo reikalavimais dėl Sprendimo dėl permokos, Sprendimo dėl socialinės pašalpos ir Sprendimo dėl kompensacijos panaikinimo nesutinka. Atsakovės teigimu, pagal Paramos įstatymo nuostatas pareiškėja ir jos sutuoktinis laikytini bendrai gyvenančiais asmenimis, todėl vertinant teisę į piniginę socialinę paramą turėjo būti atsižvelgiama į santuokos sudarymo faktą. Atsakovė taip pat nurodo, kad pareiškėja laiku nepranešė apie 2025 m. rugpjūčio 7 d. sudarytą santuoką, nors vėliau ne kartą kreipėsi dėl socialinės paramos ir teikė prašymus, kuriuose patvirtindavo, kad anksčiau pateikti duomenys nėra pasikeitę. Tuo tarpu dėl 2026 m. birželio 2 d. sprendimo Nr. 13806 „Dėl periodinės pašalpos neskyrimo“ atsakovė su skundo reikalavimu sutinka, pripažindama, kad pareiškėjos prašymą dėl periodinės pašalpos turėjo nagrinėti Paramos teikimo komisija, o ne Skyrius.

Komisija šioje byloje spręs ne pareiškėjos teisės į piniginę socialinę paramą klausimą iš esmės, bet tai, ar Skyrius, priimdamas Sprendimą dėl permokos nustatymo, Sprendimą dėl socialinės pašalpos neskyrimo ir Sprendimą dėl kompensacijos skaičiavimo nutraukimo, laikėsi VAI įtvirtintų išsamumo, objektyvumo ir gero administravimo principų reikalavimų, tinkamai įvertino pareiškėjos nurodytas individualias aplinkybes bei pakankamai motyvavo priimtus sprendimus.

VAI nuostatos, be kita ko, garantuoja teisę į įstatymais pagrįstą ir objektyvų asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimą, nustato viešojo administravimo principus, tarp jų ir išsamumo principą, reiškiantį, kad viešojo administravimo subjektas į prašymą ar skundą turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nurodydamas visas prašymo ar skundo nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindamas prašymo ar skundo turinį (VAI 1 straipsnio 1 dalis, 3 straipsnio 5 dalis).

VAI 10 straipsnio 5 dalimi iš esmės yra siekiama užtikrinti, kad asmeniui, dėl kurio yra priimtas individualus administracinis aktas, būtų žinomi šio akto priėmimo teisinis bei faktinis pagrindai, taip pat motyvai, todėl, kai nėra pagrindo individualų administracinį aktą pripažinti visiškai nemotyvuotu, kiekvienu konkrečiu atveju, sprendamas dėl tokio akto atitikties pastarosios įstatymo

nuostatos reikalavimams, teismas (*atitinkamai, Komisija*) privalo *ad hoc* (esant konkrečiai situacijai) įvertinti, ar nustatyti turinio (teisinio ir faktinio pagrindimo, motyvacijos) trūkumai yra esminiai, sukliudę šio individualaus administracinio akto adresatams suprasti visuomeninių santykių esmę ir turinį, identifikuoti jų teisių, pareigų bei teisėtų interesų pasikeitimą, šio pasikeitimo pagrindus ir apimtį, tinkamai įgyvendinti šiuo aktu suteiktas teises ar (ir) įvykdyti nustatytas pareigas bei įstatymų nustatyta tvarka efektyviai realizuoti teisę į (galbūt) pažeistų teisių ir teisėtų interesų gynybą. Šis vertinimas turi būti atliekamas individualaus administracinio akto adresato požiūriu, t. y. būtent to, kuris turi teisę žinoti ir suprasti, dėl kokios priežasties ir kuo remiantis priimtas konkretus sprendimas, be kita ko, atsižvelgiant ir į pastarajam asmeniui žinomas aplinkybes, lėmusias minėtą sprendimą (pvz., LVAT išplėstinės teisėjų kolegijos 2017 m. rugsėjo 14 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-709-415/2017, LVAT 2021 m. rugsėjo 1 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-2457-575/2021, 2023 m. gruodžio 20 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-2093-463/2023).

Komisija pažymi, kad administracinio sprendimo motyvavimo pakankamumas vertinamas pagal informaciją, kuri buvo pateikta sprendimo adresatui jo priėmimo metu. Kadangi VAĮ nenustato reikalavimo, kad visa administracinį sprendimą pagrindžianti informacija privalėtų būti išdėstyta viename dokumente, Sprendimų motyvavimo pakankamumas vertintinas pagal pareiškėjai pateiktų dokumentų visumą.

Byloje ginčas iš esmės kilo dėl 2025 m. rugpjūčio 7 d. sudarytos pareiškėjos santuokos su Indijos Respublikos piliečiu, kuri įtakojo visų skundžiamų Sprendimų priėmimą, nes atsakovė, sprendė, kad pareiškėja nebeatitinka Paramos įstatymo nustatytų sąlygų socialinei paramai, nuo santuokos sudarymo momento.

Atsakovė, priimdama skundžiamus Sprendimus, rėmėsi Paramos įstatymo 2 straipsnio 2 dalies nuostata, kad bendrai gyvenantys asmenys yra laikomi sutuoktiniais ir jų vaikai (įvaikiai) iki 18 metų; susituokęs asmuo, su kuriuo teismo sprendimu dėl sutuoktinių gyvenimo skyrium yra likę gyventi jų nepilnamečiai vaikai (įvaikiai), arba vienas iš tėvų ir jo vaikai (įvaikiai) iki 18 metų; neįregistravę santuokos ir bendrą ūkį tvarkantys pilnamečiai ar veiksniais pripažinti nepilnamečiai vyrai ir moteris ir jų vaikai (įvaikiai) iki 18 metų. Kadangi pareiškėja nepateikė duomenų, kad jos sutuoktinis atitinka Paramos įstatymo 8 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas socialinei paramai gauti, konstatavo, jog pareiškėja turi grąžinti susidariusią permoką, nutraukė kompensacijų skaičiavimą ir neskyrė socialinės pašalpos už laikotarpį nuo 2026 m. gegužės 1 d.

Komisija šioje administracinėje byloje nepasisako dėl atsakovės atsiliepime pateikto Paramos įstatymo 2 straipsnio 2 dalies aiškinimo teisingumo, taip pat nesprendžia, ar pareiškėja ginčo laikotarpiu turėjo teisę į socialinę paramą, ar pagrįstai buvo konstatuota [duomenys neskelbtini] Eur permoka, nutrauktas kompensacijų skaičiavimas bei atsisakyta skirti socialinę pašalpą. Komisija pažymi, kad iš Sprendimų, Rašto ir kitų byloje esančių dokumentų pareiškėja negalėjo suprasti, kodėl ji ir jos sutuoktinis buvo laikomi bendrai gyvenančiais asmenimis, nors, jos teigimu, faktiškai niekada kartu negyveno, ir kodėl jos nurodytos aplinkybės, susijusios su santuokos sudarymu, nebuvo įvertintos. Komisija sutinka su pareiškėja, kad tokio vertinimo faktiniai ir teisiniai motyvai nebuvo atskleisti nei Sprendimuose, nei Administracijos pateiktame Rašte.

Pareiškėja administracinės procedūros metu nuosekliai nurodė aplinkybes, kurios, jos vertinimu, turėjo esminės reikšmės sprendžiant socialinės pašalpos skyrimo klausimą: kad jos sutuoktinis yra Indijos Respublikos pilietis, negyvena Lietuvos Respublikoje, neturi teisės joje gyventi, nėra deklaravęs gyvenamosios vietos Lietuvoje, su pareiškėja negyvena, bendro ūkio neveda ir jos materialiai neremia, o pareiškėja neturi galimybės pateikti dokumentų, patvirtinančių sutuoktinio atitiktį Paramos įstatymo 8 straipsnio 1 dalies reikalavimams. Tačiau nei Sprendimuose, nei juos paaiškinančiame Rašte nebuvo įvertintos šios aplinkybės ir nepaaiškinta, kodėl jos laikytos teisiškai nereikšmingomis sprendžiant pareiškėjos teisinės padėties klausimą.

Komisija pažymi, kad administracinėje procedūroje būtent viešojo administravimo subjektui tenka pareiga aktyviai, objektyviai ir nešališkai išsiaiškinti visas sprendimui reikšmingas aplinkybes bei motyvuotai įvertinti asmens pateiktus paaiškinimus. Ši pareiga negali būti laikoma įvykdyta vien formaliai pacitavus teisės normą ir neatsakius į konkrečius asmens argumentus.

Nagrinėjamu atveju pareiškėja kartu su 2026 m. gegužės 6 d. prašymu pateikė atsakovei paaiškinimą, siuntė informaciją elektroniniais laiškais, tačiau atsakovė iš esmės nepaaiškino, kodėl pareiškėjos nurodytos faktinės aplinkybės negali turėti reikšmės vertinant jos teisę į socialinę paramą. Komisijos vertinimu gero administravimo principas suponuoja ne tik pareigą nustatyti formaliai reikšmingus juridinius faktus, bet ir pareigą individualizuoti priimtus sprendimus konkretaus asmens atžvilgiu. Vien nuoroda į Paramos įstatyme 2 straipsnio 2 dalyje įtvirtintą bendrai gyvenančių asmenų sąvoką nelaikytina pakankamu motyvavimu, kai pareiškėja kelia klausimą dėl konkrečios ir, jos teigimu, išskirtinės faktinės situacijos. Administracinio sprendimo adresatui turi būti aišku ne tik kokia teisės norma buvo pritaikyta, bet ir kodėl jo nurodytos aplinkybės nesudaro pagrindo priimti kitokį sprendimą.

Komisija taip pat atkreipia dėmesį, kad formalus santuokos sudarymo fakto vertinimas nagrinėjamu atveju pareiškėjai sukėlė itin reikšmingų teisinių ir turtinių pasekmių. Remiantis šia aplinkybe buvo ne tik priimtas administracinis sprendimas neskirti socialinės pašalpos, bet ir nustatyta [duomenys neskelbtini] Eur permoka bei nutrauktas anksčiau skirtų kompensacijų mokėjimas. Atsižvelgiant į tokių sprendimų neigiamą poveikį pareiškėjos teisėms ir teisėtiems interesams, atsakovei kilo pareiga ypač rūpestingai, visapusiškai ir objektyviai ištirti visas reikšmingas aplinkybes bei aiškiai ir išsamiai motyvuoti, kodėl pareiškėjos pateikti duomenys ir paaiškinimai negali turėti įtakos priimamam sprendimui. Kadangi toks vertinimas nebuvo pateiktas, Komisija daro išvadą, kad pareiškėjos individualios aplinkybės nebuvo pakankamai ištirtos, o priimtų Sprendimų motyvai neatskleisti tiek, kad pareiškėja galėtų suprasti faktinį ir teisinį jai nepalankių administracinių Sprendimų pagrindą.

Nors byloje nėra ginčo dėl nustatytos permokos dydžio, Komisija pažymi, kad nei Sprendime, nei Rašte nėra paaiškinta, kodėl susidarė [duomenys neskelbtini] Eur permoka. Atsiliepime nurodyta, kad pareiškėja laikotarpiu nuo 2025 m. rugpjūčio 1 d. iki 2026 m. balandžio 30 d. kreipėsi dėl socialinės pašalpos ir kompensacijų (prašymai teikti 2025 m. rugpjūčio 20 d., 2025 m. lapkričio 25 d., 2026 m. vasario 27 d.), tačiau nėra aišku kokių išmokų pagrindu susidarė nurodyta permoka. Sprendime dėl permokos pažymėta, kad permoka susidarė dėl *socialinės pašalpos*, tačiau Rašte jau nurodoma, kad „Ivertinus situaciją, nustatyta, kad už laikotarpį nuo 2025-08-01 iki 2026-04-30 pinigine socialinė parama (socialinė pašalpa nuo 2025-08-01 iki 2026-05-01 ir kompensacijos nuo 2026-02-01 iki 2026-04-30) Jums nepriklausė, todėl susidarė [duomenys neskelbtini] Eur socialinės pašalpos permoka“. Pažymėtina, kad Paramos įstatymo 5 straipsnyje numatyta, kad socialinė paramos rūšys yra: *socialinė pašalpa* (5 straipsnio 1 dalis) ir *būsto šildymo išlaidų, geriamojo vandens išlaidų ir karšto vandens išlaidų kompensacijos* (5 straipsnio 2 dalis). Iš to, kas išdėstyta, lieka neaišku, ar [duomenys neskelbtini] Eur permoka susidarė tik iš socialinės pašalpos ar iš socialinės pašalpos ir kompensacijų, taip pat nėra galimybės įsitikinti, kad suma apskaičiuota teisingai.

Pažymėtina, kad Rašte nurodyta pareiga grąžinti permoką arba kreiptis dėl galimybės ją sumokėti dalimis, akcentuojant, kad to nepadarius permoka bus išieškoma „teismo tvarka“, tačiau pareiškėjai nenurodytas terminas, per kurį ji turi įvykdyti Rašte nurodytus veiksmus. Pareiškėjai nėra aiškiai atskleista jos procesinių ir materialinių pareigų įgyvendinimo tvarka. Tokia informacija yra reikšminga asmeniui įgyvendinant savo teises ir pareigas, todėl Komisija šiuos trūkumus vertina kaip Sprendimo ir jį lydinčių dokumentų nepakankamo aiškumo bei išsamumo požymius, kurie rodo pareigos tinkamai informuoti asmenį ir išsamiai motyvuoti priimtą sprendimą netinkamą įgyvendinimą.

Komisija taip pat atmeta atsakovės argumentą, kad Sprendimų motyvavimo trūkumai pateisinami sprendimų sugeneravimu socialinių išmokų apskaitos sistemoje „Parama“. Viešojo administravimo subjekto pareiga priimti teisės aktų reikalavimus atitinkančius administracinius sprendimus negali priklausyti nuo informacinių sistemų techninių galimybių ar apribojimų. Be to, iš Sprendimo dėl permokos formos matyti, kad joje buvo numatyta atskira grafa „Permokos nustatymo pagrindas“, tačiau ji liko neužpildyta. Todėl net ir tuo atveju, jei tam tikra informacija dėl techninių priežasčių negalėjo būti įrašyta pačiame Sprendime, atsakovė ją galėjo ir turėjo pateikti Rašte.

Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija pažymi, kad nagrinėjamu atveju 2025 m. rugpjūčio 7 d. sudarytos santuokos faktas ir su juo susijusios pareiškėjos nurodytos aplinkybės turėjo

esminę reikšmę priimant skundžiamus Sprendimus: 2026 m. gegužės 31 d. sprendimą Nr. 3122 „Dėl permokos nustatymo“, 2026 m. birželio 2 d. sprendimą Nr. 6280 „Dėl kompensacijos skaičiavimo nutraukimo“ ir 2026 m. birželio 2 d. sprendimą Nr. 13799 „Dėl socialinės pašalpos neskyrimo“. Dėl šių priežasčių, atsakovei kilo pareiga laikytis aukštesnio sprendimų pagrindimo standarto, kylancio iš proporcingumo ir gero administravimo principų. Tai reiškia, kad Administracija privalėjo ne tik formaliai nurodyti taikytas teisės normas, bet ir išsamiai įvertinti pareiškėjos individualią situaciją bei aiškiai atskleisti motyvus, dėl kurių jos pateikti paaiškinimai ir nurodytos faktinės aplinkybės negalėjo turėti įtakos priimamų sprendimų turiniui.

Įvertinus tai, kad skundžiamais Sprendimais pareiškėjai sukeltos reikšmingos teisinės ir turtinės pasekmės, Komisija konstatuoja, jog Sprendimuose ir juos paaiškinančiame Rašte nebuvo tinkamai atskleisti motyvai, kodėl pareiškėjos nurodytos individualios aplinkybės laikytos teisiškai nereikšmingomis, nebuvo pakankamai aiškiai atskleistas faktinis ir teisinis Sprendimų pagrindas, nebuvo laikytasi išsamumo, gero administravimo ir proporcingumo principų reikalavimų.

Dėl šių priežasčių Komisija daro išvadą, kad 2026 m. gegužės 31 d. sprendimas Nr. 3122 „Dėl permokos nustatymo“, 2026 m. birželio 2 d. sprendimas Nr. 6280 „Dėl kompensacijų skaičiavimo nutraukimo“, 2026 m. birželio 2 d. sprendimas Nr. 13799 „Dėl socialinės pašalpos skyrimo“ ir 2026 m. birželio 2 d. sprendimas Nr. 13806 „Dėl periodinės pašalpos skyrimo“ negali būti pripažinti teisėtais ir pagrįstais, todėl jie naikintini, o pareiškėjos 2026 m. gegužės 6 d. prašymas-paraiška Nr. 10037 dėl socialinės pašalpos skyrimo perduotinas Administracijai nagrinėti iš naujo, išsamiai įvertinant visas reikšmingas faktines ir teises aplinkybes.

2026 m. birželio 2 d. sprendimo Nr. 13806 „Dėl periodinės pašalpos neskyrimo“.

Pareiškėja prašo panaikinti Socialinių išmokų ir kompensacijų skyriaus 2026 m. birželio 2 d. sprendimą Nr. 13806 „Dėl periodinės pašalpos neskyrimo“ ir įpareigoti atsakovę iš naujo išnagrinėti jos 2026 m. gegužės 6 d. prašymą Nr. 10040 „Dėl periodinės pašalpos skyrimo“.

Pagal Aprašą sprendimus dėl periodinės pašalpos skyrimo priima Paramos teikimo komisija, o ne Skyrius. Nagrinėjamu atveju pareiškėjos 2026 m. gegužės 6 d. prašymas Nr. 10040 nebuvo pateiktas svarstyti Paramos teikimo komisijai, todėl Sprendimą dėl periodinės pašalpos priėmė netinkamas subjektas. Dėl šios procedūrinės klaidos Atsakovas sutinka, kad sprendimas yra neteisėtas ir naikintinas.

Atsižvelgdama į nustatytas aplinkybes, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 91 straipsnio 1 dalies 3 punktu, pagal kurį skundžiamas teisės aktas turi būti panaikintas, kai jis yra neteisėtas dėl to, kad jį priimant buvo pažeistos pagrindinės procedūros, turėjusios užtikrinti objektyvų visų aplinkybių įvertinimą ir sprendimo pagrįstumą, Komisija panaikina Sprendimą dėl periodinės pašalpos neskyrimo ir įpareigoja atsakovę pareiškėjos 2026 m. gegužės 6 d. prašymą Nr. 10040 išnagrinėti iš naujo teisės aktų nustatyta tvarka.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 2 punktu, 20 straipsnio 1 dalies 3 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjos X. Y. skundą tenkinti.

Panaikinti Šiaulių miesto savivaldybės administracijos Socialinių išmokų ir kompensacijų skyriaus 2026 m. gegužės 31 d. sprendimą Nr. 3122 „Dėl permokos nustatymo“ ir 2026 m. birželio 2 d. sprendimą Nr. 6280 „Dėl kompensacijų skaičiavimo nutraukimo“.

Panaikinti 2026 m. birželio 2 d. sprendimą Nr. 13799 „Dėl socialinės pašalpos skyrimo“ ir įpareigoti Šiaulių miesto savivaldybės administraciją per 10 darbo dienų nuo šio sprendimo įsiteisėjimo dienos iš naujo išnagrinėti pareiškėjos X. Y. 2026 m. gegužės 6 d. prašymą Nr. 10037 piniginei socialinei paramai gauti.

Panaikinti 2026 m. birželio 2 d. sprendimą Nr. 13806 „Dėl periodinės pašalpos skyrimo“ ir įpareigoti Šiaulių miesto savivaldybės administraciją per 10 darbo dienų nuo šio sprendimo įsiteisėjimo dienos iš naujo išnagrinėti pareiškėjos X. Y. 2026 m. gegužės 6 d. prašymą Nr. 10040 „Dėl periodinės pašalpos skyrimo“.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo jo priėmimo dienos bylos šalys gali skusti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkas

Giedrius Jakubėnas

Komisijos narės

Vaida Jokubauskaitė

Svetlana Sinkevičienė